

کاتی ئاههنگیران

وته بیژی به خشینی خهلاتی نۆیل له سالی ۲۰۰۵دا
(خهلاتی نۆیل ده به خشینه هارۆلد پینتهر له بهر ئه وهی
پینتهر به زۆر ئیمه دهباته ناو ژووره داخراوه کانی
داپلۆسینه کانه وه!).

که سایه تیه کان:

- ۱- تیری، پیاویکی چل سالان.
- ۲- گافین، پیاویک له ناوه راستی په نجا سالان.
- ۳- دیستی، ژنیک له ناوه راستی بیست سالان.
- ۴- میلیسا، ژنیک ههفتا سالان.
- ۵- لیس، ژنیک له ناوه راستی سی سالان.
- ۶- شارلیت، ژنیک له ناوه راستی سی سالان.
- ۷- فرید، پیاویک له ناوه راستی چل سالان.
- ۸- دۆگلاس، پیاویکی په نجا سالان.
- ۹- جیمی، پیاویکی گهنج.

مالی گافین:

ژوورپکی گهوره، کورسی، قه نه فه... تاد، خه لکی به
پیه و به دانیشتنه وه، خزمه تکارپک به سینیه ک
خواردنه وه.

دوو ده رگا، که یه کیکیان به هیچ شیه به ک به کار
ناهیتیت، به نیوه کراوه بی له ناو رووناکییه کی هه لماوی
و ته ماویدا ده بیتریت.

گافین و تیری له پیشه وه وه ستاون، ئه وانی تر له ناو
رووناکییه کی (نیوه تاریک) دا دانیشتون و خه ریکی
خواردنه وه.

به دوورودریژی شانه به که، ناو به ناو موسیقایه کی
ئاههنگامیز دیتته بهر گوئی.

تیری: من بیتان ده لیم، له وی، هه موو شتیک هه یه!
گافین: ئاوا؟

تیری: ئۆه، به لئی، به راستی نایابه.

گافین: ئا، ئا به راستی!

تیری: ئا به راستی نایابه. مه به ستم ئه وه یه که

هارۆلد پینتهر
له ئه لمانیه وه: به کر هه سه ن
(ئه لمانیا)

ده توانرئ بوتري، ئينسان له وئ ده توانئ تينس بكات، ههروهه مه له يه كي خوشيش بكات، هه ره له وئيش بارئكي مه ي خوار د نه وه شيان هه يه .

گافين: له كوئ؟

تيري: له مه له وانگه كه، ههروهه ده توانن شه ربه تي ميوهش هه ره له سه ره حسابه كه بخونه وه، ههروهه نه و خاولييه گه رمه نايابه ت ده دهنئ، ئاي ئاي له و خاولييه گه رمه!

گافين: گه رم؟

تيري: به لي گه رم، به راستي گه رم، گالته ناكه م!

گافين: ههروهه خاولي لاي سه رتاشه كان!

تيري: لاي سه رتاشه كان؟

گافين: ئاي لاي سه رتاشه كان، من كه مندال بووم نه و هم بينيوه .

تيري: ئه ري. به لي؟! (پشوو) مه به ستت چييه؟

گافين: زور ئاساي بوو، ده زانيت چوئن؟ خاولييه كي گه رميان ده خسته سه ره ده موچاوت، سه ره چاو و لووتت، من نه و هم هه زار جار كر دووه، ئاي به و شيويه هه رچي (زيبكه) ي سه ره ده موچاو هه يه هه مووي ده روئيشت.

تيري: زيبكه؟

گافين: به لي زيبكه كان ده سووتان، خاولييه كان نه و نه ده گه رم بوون كه ئينسان به زه حمه ت به رگه ي ده گرتن، سه رتاشه كه ش هه ميشه دوو باره ي ده كر ده وه و ده يگوت: گه رمه . ئايه بو تو گه رمه، ئه ي كاكي من؟ هه موو زيبكه كانئ سه ره پيستي ده موچاوي ده سووتاند. (پشوو) راستييه كه ي من له روژئاوا له دا يك بووم، له و باره يه وه ده توانم ته نيا ده رياره ي سه رتاشين له روژئاوا قسه بكه م، به لام له لايه كي تره وه من دلنيام كه نه و كاته له هه موو سه رتاشخانه يه كي ولا تدا، خاولي گه رم هه بووه و دژي زيبكه ي ده موچاو به كار يان هيناوه، به لي جار ان به گشتئ ئاساي بووه .

تيري: منيش دلنيام راسته شتي وا هه بووه، به لام ئاوه ها نا، نه و خاولييه يانه ي كه من ده رياره يان قسه ده كه م، بريتي بوون له خاولي گه وره، بو له ش به كار هاتوون، من مه به ستم بو حه وان هه وي ته واوي له ش، هه ره له به ره نه و يه كه من ده ليم، به لي، لايه ني پوزه تيقي زور بوو، زور ناياب بوو، ههروهه له وئ ليستئ چاوه رو انكر دن هه بوو، وهك نه و ه ي من ئاگادارم. ده مه وئ بلتم، ده بوابه خه لكه كه هه لئير رايه و بياناسايه لي

دلنيابوونايه و دو اييش ده بوابه هه لئسه نكي تر ايه، ئاوا نه يان ده هيشت هه موو كه س بچيسته ژووره وه، نه ي بو نا، به لي ئاوها .

گافين: زور راسته .

تيري: به لام بي گومان، خه لكي وهك ئيوه هه ميشه به ريزيكي بي هاوتاو به خي رها تنتان كراوه! وهك نه ند اميكي شه رف .

گافين: به لي، به لو تفه وه . (ديستي له ده رگايه كه وه ديته ژووره وه، ده چيسته لاي نه وان).

ديستي: ئه ري بيستو تانه كه جي مي چي لي قه وما وه؟

تيري: هيچ شتيك رووي نه داوه .

ديستي: چي، هيچ؟

تيري: هيچ كه سيك له م باره يه وه قسه نه كات، هيچ كه سيك قسه نه كات، ها جوانئ گيان، نه گه ره تو كيژيكي باش و ناياب نه بيت كي شه يه ك نييه، نه وه به كيك له پشته وه هه يه!

ديستي: مه سه له چييه؟

تيري: ده ي باسي يانه تازه كه يان بو بكه، منيش ئيستا باسي يانه كه م بو كردن، نه و يش نه ند امه .

گافين: نه ي دو ايي چوئن؟

ديستي: ئوي، نه وه تا لي ره يه، له ويند ه ري هه موو شتيك هه يه، نه وه تا لي ره يه، روونا كييه كه سه رنجرا كي شه ره، وان ييه؟ باسي (روونا كييه نه به دي) يه كه ت بو كرد؟

تيري: ئاهه، له وئ مه يخانه يه ك هه يه، ده زانن، مه يخانه كه بريتييه له جامخانه يه ك له شووشه ي (نووري نه به دي) كه له وئوه ده توانرئ ژيره وه ي (ئاو) بيبن!

ديستي: له وئدا خه لكي به ناو يه كدا مه له ده كه ن، تو ش له ولا وه به ديار خوار د نه وه يه كه وه دانيشتووي .

تيري: كيژانئ ئالوشاوي!

ديستي: ههروهه پيا وانيش!

تيري: زياتر كچان!

ديستي: نه ي باسي خوار د نه كانت بو كر دووه؟

تيري: خوار دنئ (كانه لوئني) * زور به تامه!

ديستي: خوار د نه كه يان زور باشه، به راستي خوار د نه كه يان زور باشه!

تيري: نا، نا، به راستي شتيكي سه يروسه مه ره يه .

مي لئيسا له ده رگا كه وه ديته ژووره وه و ده چيسته پاليان .

مي لئيسا: بو خاتري خوا چي له ده ره وه رووي داوه،

ده لای نافتی چاوه قوولله بلا بووه ته وه.

تیری: مهسه له چیه؟

میلتسا: شار مردوه، ته نیا که سیکیش به دهره وه نییه، جگه له دوو سنج سهر باز، که سیکیش تر نابینرئ! سهر بوو، ته نانهت پیوستی کرد شوفیره که مئا له و شوینه دا بوهستیت، کوره له و شوینه دا بوهستیت، ناوی چیه؟ ئیوه ده زانن ناوی چیه، ئا، ئا بیرم که و ته وه سه یته ره، سه یته ره، ئای.. ته نانهت پیوستی به وه کرد که ئیمه بلین: ئیمه کین و چیشین! نازانم ئاوا هه ندیک یانی له و پرسیا...

گافین: نا، ئه وه بهس که میک، ئیوه ده زانن.

تیری: ئیتر ته و او، بهسه، ریگام پین ددهن به یه کتریتان بناسینم؟ (گافین وایت) - خاوهن مال - میلتسا خانم.

گافین: زور خوشحالم.

تیری: هه زانن له چ خوارنده وه یه که. (خزمه تکار دیت)

خزمه تکار: به ریتر، ریگامان پین ددهن؟

(به رداختیک شهراب ددهاته دهست میلتسا خانم).

دیستی: من هه میسه هه ریگام له م شتانه ده بیت، نازانم، نازانم که چۆن چۆنی له ناو ئه م حاله دا هه لیکه م؟
میلتسا: (بۆ گافین) ته ماشا، چه ند ئاهه نگیکی بیتام و ناخوش و بیزار که ره.

تیری: (به دیستی) چیت گوت؟

دیستی: من گوتم، که نازانم چۆن چۆنی له گه ل ئه م حاله دا هه لیکه م!

تیری: هیچ پیوست ناکات له گه لیدا هه لیکه ی، ته نیا ئه وه نده پیوسته که دهمت بگریت و خۆت به بیر کردنه وه کانی خۆته وه خه ریک بکه ی، یانی هه ر ده بیت من هه میسه و به به رده و امی ئه مه ت پین بلیمه وه، ها؟ کاتیک که دیت بۆ ئاهه نگی ئا ئاوا بیتام و بیزار که ر، ته نیا ئه وه ت له سه ره که دهمت بگریت و به میوانداری کردنت شاد بیت، ئه و جاش خۆت به بیر کردنه وه نه فره تیبه کانی خۆته وه خه ریک بکه ی! هه ره ها ئه وه ی که هه موو جار یک پیم گوتویت ئه وه دیسان پیت ده لیمه وه، تۆ به به رده و امی له منه وه گویت له مه ده بیته وه، هه موو چه نه بازیبه ک له ناو چه نه بازیتردا خۆی له دایک ده بیت و خۆی به ره هم ده هی نیت، هه ر له به ر ئه وه شه که تۆ به به رده و امی گویت له م جو ره چه نه بازیانه ده بیت و ده بیته وه، باشه، باشه پیم بلن

ئهمه چ مه ترسیبه ک له سه ر تۆ دروست ده کات؟

(رووناکی له سه ر (لیس و شارلیت) ه که له سه ر قه نه فه یه ک دانیشتون).

لیس: ئای که جوانه، له وه ده مه، ئای له و جووته چاوه جوانه، به راستی جوانن.

شارلیت: به لئی.

لیس: توخنی مه که وه و نه هی لیت ده ستت بۆ به ری، ئا. ئه وه من قه ستم بوو بیکوژم!

شارلیت: هه ستم به وه کردبوو!!

لیس: ده عبا دره نده که ی چه قانده بووه به ینی هه ردوو رانی!

شارلیت: با، ده زانم.

لیس: وام هه ست کرد که ده یه ویت ده عبا دره نده که ی تییدا بخنکینن!

شارلیت: سه یر بوو، به عه قلدا نه ده چوو!

لیس: ته نووره که ی هه تا قورقراگه ی به رز بوو بووه وه، بۆ تۆ نه تبینی؟

شارلیت: ئاوا بیسه ره مانه!

لیس: له دواییدا به ره وه سه ر پیپله که کان لولی دا.

شارلیت: منیش ئه وه م بینن!

لیس: به لام ده زانیت ئه و کاته ی که رۆیشت، چی کرد؟

شارلیت: چی؟!

لیس: ته ماشای منی کرد!

شارلیت: به راستی؟

لیس: سویندت بۆ ده خۆم، کاتیک که بۆ دهره وه قووچاندی، ئاوری دایه وه و ته ماشای منی کرد، سویندت بۆ ده خۆم. هه ره ک ئاسکیکی بریندار، هه تا من بژیم له بیرم ناچیتته وه، ئا ئه و ته ماشا کردنه ییم له بیر ناچیتته وه!

شارلیت: ئای که جوانه!!

لیس: من ده بوایه قورقراگه ی هه لدرم، قورقراگه ی ئا ئه و قه حبه هه شه ریبه .

شارلیت: نا، نا.. واه لئی، تۆ بیر له وه بکه وه، بیر له و لایه نه باشانه بکه وه که به هوی رووداوه که وه به ده ستت خستوه، ئه وه بۆ تۆ.. بۆ خۆت خوشه ویستیبه، تۆ وات لیها توه که خۆت خوش بویت، ئاوا یه، به راستی، تۆ ئیتر خۆت خوش ویستوه.

لیس: به لئی، راست ده فه رموویت، وایه من تووشی داوی خوشه ویستی بووم، ته وای ئه و شه وه خه و نه چوه چاوم، من خوشو بیستراوم.

شارلیت: روودهدات، هه ندی جار شتی ئاوا روودهدات، ئه وه ئه و ساته وه خته یه که هه ندی جار له که سیک روودهدات، هه ندیک جار ئینسان تووشی حالته تی ئاوهایی ده بیته.

لیس: به لئ، تو راست ده کهیت، ئه وه ئه وه بوو که به سه ر من هات، ئه وه ئه وه بوو، چی رووی داو... من، له من... چی رووی دا.

شارلیت: ئاخر هه ر له به ر ئه وه شه که ئاوا تازارت ده دات.

لیس: به لئ، له به ر ئه وه ی ئه و مه مک زلیکی ئالوشاوییه!

شارلیت: ئه و پیاوه ده ستریزی له خو شه ویسته که ی تو کردوه.

لیس: به لئ، ئه وه مه سه له که یه، راستو دروست ئه وه مه سه له که یه، ئه و، ئه و کاره ی ئه نجام دا. ده ستریزی له خو شه ویسته که م کرد. (رووناکی ده چیتته سه ر (فرید و دۆگلاس)، خه ربکی خوارده وه ی کهولین).

فرید: ئیمه پیویسته کار بو ئه وه بکه ین که بکه ویتته کار.

دۆگلاس: چی بکه ویتته کار؟

فرید: ولات، نیشتمان! (پشوو)

دۆگلاس: ئاخر فرید، تو ئا به م شتیویه ئازاوه ت له ماله که دا ناوه ته وه، ئه وه ده زانیت؟

فرید: به للام ئه مه ش هه ر پیوه ندی به وه وه هه یه، ده لیم پیوه ندی هه ر به وه وه هه یه، یان ده ته وئ تینه گه یته؟

دۆگلاس: ئۆی، به دلنیا ییه وه، به للام ئه مه ش هه ر پیوه ندی به وه وه هه یه، ده لیم پیوه ندی هه ر به وه وه هه یه، ئاخر ئیتر به سه. ئیتر کوتایی به م نا ره سه نییه ئه به دییه بهینه!

فرید: به راستی وای بو ده چیت؟

دۆگلاس: ئی، ئه و جا ئه گه ریش به راستی وای بو بچم؟

فرید: من خه لکی وه ک تو م پی سهیره.

دۆگلاس: منیش ههروهه، خه لکی وه ک تو به سهیر ده زانم! (فرید مسته کۆله یه ک ئاماده ده کات).

فرید: ئاوا، یه ک دانه ئا له مه! (دۆگلاسیش مسته کۆله یه ک ئاماده ده کات). (پشوو)

فرید: ئه مرۆ، ئیواره چۆن چۆنی دهروات؟

دۆگلاس: وه ک ئه وه ی دیاره و ده بیتریت، ته ماشا،

ئیمه ناشتی ده خوازین، ئیمه ناشتیمان ده ویت، ههروهه به ده ستیشی ده هینین!

فرید: ته واوه!

دۆگلاس: ئیمه ناشتیمان ده ویت و به ده ستیشی

ده هینین، به للام ئیمه ناشتییه کی دارپژراوی (ئاسن) مان ده ویت، ناشتییه ک که کونوکه له به ری تیدا نه بیته، وه ک به رمیلی ئاسن هه وابر بیته، وه ک ئه و جو ره ناشتییه بیته که ئیمه ئاواتی بو ده خوازین، ههروهه له و جو ره ناشتییه بیته که ئیمه به دهستی ده هینین، به دهستی ده خه ین، ناشتییه کی دارپژراو له ئاسن. (مسته کۆله یه ک ئاماده ده کات)، ئا، ئاوا!

فرید: تو ده زانیت که من به راستی سهیرم به خه لکی وه ک تو دیت!

دۆگلاس: منیش ههروهه، به خه لکی وه ک تو.

(رووناکی ده چیتته سه ر میتلیسا و دیستی و گافین).

میتلیسا: (به دیستی) ئای ئه وه که شیرینه لای من کاتیک که وا به من ده لیت.

دیدی: به للام هه ر وایشه به راستی ئیوه خاوه نی له شولاریکی ریکو جوانن، به راستی ئه وه وایه، یان؟

دیدی: من سالانیکه که ئه م خانمه ده ناسم، راسته ها، باشه من چه ند ساله تو ده ناسم؟ چه ندان ساله ئیوه ههروهه خوتانن، ههروهه خوتانن، یان من؟

گافین: راستییه که ی وایه.

دیدی: هه میسه هه ر وایه؟

تیری: من هه میسه له سه ر هه قم!

میتلیسا: ئای، ده ته وئ نوکته و گالته بازی بکه یته؟

تیری: نا، نا، من هه رگیز نوکته و گالته بازی ناکه م. فه رمو ئیوه نوکته یه کی گالته نامیزمان به گویدا بده ن.

میتلیسا: من نا، با بزانیته بو ئه و مه به سه، ئه گه ر وایت و من هیشتا به شیکی و مه قبوولی ده ربکه وم و وا ببینریم، ئه وه ده بیته که من زۆر زۆر سوپاسگوزاری به ئه ندام بوونی خو م به له یانه تازه یه دا که دیاره ئه وه بو ئه م یانه یه ده گه پیتته وه- (به گافین) ئیوه ئه م ده ناسن!

تیری: ئیمه پیش که میک له و باره یه وه قسه مان بو ئه و کرد، ئیمه پیش که میک له و باره یه وه هه مو شتیکیمان بو ئه و باس کرد.

میتلیسا: ئاوها؟

گافین: ئاوا پیش که میک، به لئ، ئه میش زۆر به دللی بیته!! ئیوه ش لی ره ئه ندامن، وانییبه؟

میلیسا: نا، به لئی، لهو باوهره دام که ئەم منی له مردن رزگار کردییت! نا مه له کردن. بۆچی نایهیت له گه لماندا تینس بکهیت! یاری تینس ده زانیت؟
گافین: من یاریکه ری (گولف) م، من یاری گولف ده که م.

میلیسا: ئی، ئەی ئیوه چی و چۆن ئەوه ده که ن؟
گافین: (پێده که نیت) تیناگه م، ئیوه مه به سستان چیه؟
تیری: ئەو چۆن چۆنی ئەوه ده کات؟ ئیتر هیچی تر نا. هەر. یاری گولف ده کات! ئەوه ده کات، ئەوه هه موو شته که یه و ته و او، ئەو چی و چۆن ده کات؟ ئەو یاری گولف ده کات!
گافین: نا من (سه و ل) داربش ده که م، من به له میکم هه یه.

دیستی: منیش هه زم له به له مه.
تیری: چی؟
دیستی: من هه زم له به له مه، من هه ز ده که م سواری به له م بم.

تیری: سواری به له م بوون، گویت لئ بوو؟
دیستی: من هه ز ده که م له سه ره به له م چیش لئ بنیم!
تیری: ته نیا شتی که ئەم له سه ره به له م هه ز ی بئ نه کات، ئەویش ئەوه یه که سه یکه سه، هه ز ناکات له به له مدا سه یکه سه له گه لدا بکریت.

میلیسا: سه یه، من وام ده زانی که هه موو که س هه ز ی له وه یه. (پێده نگه ی)
دیستی: که س نازانیت که چی به سه ره جیمی برام هه اتوه؟

دیستی: من نازانم، کیشه که چیه؟ تو بلایی دیستی که ی بوویت؟! یان له وانه یه ده نگه ی من ته و او تا ئەو راده یه ده رنه یهت، یان ده نگه ی من تاراده یه ک ته و او و ره و ان بهر گوئ نه که وئ، ئیوه براده ران راتان چیه؟ ئەمه چۆن ده بین؟ له وانه شه کیشه که پێوه ندی به شتیوه ی ده ربرینی منه وه هه بیته؟ من که جارتیکی تر چوومه وه ناو بیه کردنه وه کانم، وام بۆ ده رده که ویت، که من گوتیتم: ئەو جو ره پرسیارانه ی که پێوه ندی یان به (جیمی) یه وه هه یه، لیته و له م شوپنه دا هی و توو پیژکردن نین، ناکری لیته و توو پیژی له سه ره بکریت، چونکه ئەو مه سه له یه له ناو به رنامه ی رۆژانه ی هیچ کام له و خه لکه دا نییه که لیته، له و باوهره دام که من ئەمه م زۆر به روونی و راشکاوی گوته! به لام ئیتر نازانم له وانه یه شه ده نگه م ته و او

تا ئەو راده یه ده رنه یهت، یان شتیوه ی ده ربرینم ناته و او و باش نه بیته، یان له وانه یه دیستی که ی بیته!!
دیستی: به لام له به رنامه ی رۆژانه ی مندا هه یه!
تیری: چیت وت؟

دیستی: من گوتم که له به رنامه ی رۆژانه ی مندا هه یه!
تیری: نا، نا، شیرینه که م، تو ئەوه به هه له ده بینیت، ئەوه ش که تو به هه له ده بینیت، ئەوه ئەوه یه که راستییه که ده سه لیت، ئەویش ئەوه یه که ئەسه لهن تو هه ر له بناغه وه به رنامه ی رۆژانه ت نییه و پێچه وانه که شی حاله ته راستو دروسته که یه تی، (به خه لکه که) من به پێویستی ده زانم که گه راینه وه بۆ ماله وه که له سه ره سوورا وه که ی راست بکه مه وه، به لئی وا هه ست ده که م ئەوه کارتیکی پێویست بیته!
گافین: سه یه، ژماره یه کی زۆر پیاو هه ن، که ناتوانم ژنه کانیا ن کۆنترۆل بکه ن.

تیری: چی؟
گافین: (به میلیسا) ئیوه، ده زانن ئەمه له ره گو ریشه وه خراب هه اتوه، ژنانه ی بئ کۆنترۆل!
به لئی، تیده گه م مه به ستت چیه.

تیری: چیتان وت؟
گافین: (بۆ میلیسا) من تازه به تازه له ناو دارستان پیا سه یه کم کرد، من هیش تاش نه مزانی بوو که چه ند سمۆره له م ولاته دا هه یه، وای بۆ ده چم که سه یه حرێک له سه رقاله کردنی ئەم هه موو گیانه وه رانه دا هه بیته!
میلیسا: کاتیک که مندال بووم سمۆره م خو ش ده ویست.

گافین: به راستی؟ ئەی دال، دالت خو ش نه ده ویست؟
میلیسا: ئای، دال، با، هه ره ها دالی شم خو ش ده ویست، هه وه ها (باز) یه، به لام زیاتر دال، مناره ی دال، که کاتیک مناره یه کیان له ئاسماندا ده نه خشانده یه که له دوا ی یه که به سه ره ده شته کیوی مندا ده فرین و کۆچیان ده کرد، ئەو دیمه نه منی ده خسته گریان، ئیستاش هه ر گریانم دئ! (رووناکی له ژووره وه به ره و که م بوونه وه ده روا ت).

رووناکییه ده رکه و تووه که له بۆشاییه کرا وه که ی ده رگا که وه، روو له زیاد بوون ده کات، چتر ده بیته وه.
(رووناکی بۆشایی ده رگا که داده به زۆی و ده چیتته سه ره دۆگلاس و فرید، دوا ییش سه ره لیس و شارلیت).
دۆگلاس: ئی، ئیوه ژنه که ی من ده ناسن؟

فريتد: (به لیس) زۆر خوشحالم.

فريتد: ئەمەش شارلیت.

فريتد: ئا، ئیمە یه کتری دەناسین!

لیس: ئیوه یه کتری دەناسن؟

شارلیت: ئا، بەلێ، ئیمە یه کتری دەناسین جارن

پیتوهندیمان به یه کهوه هه بوو.

فريتد: ئا، ئیتر ئەوه دیاره!

دوگلاس: ئەوجا ئەوه هیچ کیتشه یه کی بو ئیوه دروست

کرد؟ مەبەستم ئا، ئەو پیتوهندییه؟

شارلیت: ئەها، بەلێ، من ئیستاش گیانم دهله زرتیت!

دوگلاس: ئالۆز و سهیره.

لیس: ئەم ئاههنگه به ئاههنگیکی چاک و پیکوییتک

دهبینم، وا نییبه؟ مەبەستم ئەوه یه که من به راستی به

ئاههنگیکی نایابی دهبینم، وا نییبه؟ به راستیش ئەگەر

خه لکی به جلویه رگیکی ئاوا باش و جوان خویان

گۆربیت، ئەوه خوشتره، هه رچه نده ئەگەر ئەوه به

ریتکه وتیش روویدا بیت، هه ر باشه! ئیوه تیده گهن

مه بهستم چییه؟ مەبەستم ئەوه یه که من به حالێ خۆم به

سه خافه تی ده زانم ئەگەر بلیم شانازی به مه وه ده کم،

باشتریش بلیم بو من سه خافه ته گه ر شانازی به وه وه

بکه م که به شیک له خه لکی کۆمه لگا جلویه رگی باش و

جوانیان له به ردا بیت! ئای خواجه، من نازانم ئەمه چییه؟

ئایه ریکپۆشی و ئەناقه ته. هه ل سوکوت و (نازه نین) یه،

یان (تامویه له زه ت) ه،... نازانم ئەم رۆ سه رده می ئەم

جۆزه وشانه به سه ر چووه! پیتوهندییه ئەوه ش بلیم که ئەم

بیروبوچوونه ی من، لای ئیوه، لای به ریزتان، راستییه کی

با وه ر پیتنه کراوه، به لām من تاک و ته نیا نیم! هه ر چۆنیتک

بیت من دلخۆشم به وه ی که رووده ات، به جۆریتکیش

دلخۆشم که ناتوانم پیتان بلیم تا چ ئاستیک

خۆشه ختم.

فريتد: (به شارلیت) ئا، تۆ هاوسه رگیریت له گه ل

که سیکدا کردبوو، ئەرێ ئەوه کی بوو؟ (بیدهنگی)

شارلیت: ئەو مرد. (بیدهنگی)

دوگلاس: ئەگەر تا ئیستا بو ئەم هاوینه شتیکتان

بریار نه داوه و هیچیشتان به دهسته وه نییبه، ئەوه وه رن

بو دوورگه که ی ئیمه، ئیمه دوورگه یه که به کری ده گرین،

وه رن، جگه له خۆمان که سی تری لێ ناییت، ته نیا یه که

دوو که سیک خه لکی دیکه نه بیت که ئەوان به

هه میشه یی له وین، که سی تری لێ نییبه، ئەوانیش

خزمه تمان ده که ن. ئەوه پری شارستانییه ت و پیتشه که وتن،

هه موو شتیکی ته واوه - (عالو لعال) ه، من مولیده یه کی

کاره بایی خوشم هه یه! به لām له وێ با و ره شه بایه کی

درنده یه، وانییبه ئەی خوشه ویستم؟ ئەگه ر ئینسان چه ز به

با و ره شه با بکات؟! بایه کی گه رمی رۆژه لاتی، که

ده چیتسه ناو له شه وه و له ناو ئیسقانه کان ده دات!

به راستی ئاوا! هه رو هک لیدانه که ی جارن ته ک، ته ک،

ته ک. ئای خواجه، هه ندیک جار له وانیه درنده بیت،

چۆن، خوشه ویستم؟ کۆنه ته ک، ته ک، ته که که ی جارن

که ده ست ده کات به لیدان و دواییش ده بیته (زه به به)،

ئیسوه ده زانن ئەو زه به به یه چه کاریک به ئەنجام

ده گه یه نیت؟ ئاستی سوورانی خوین زیاد ده کات، به

راستی، کاتیک که من له دوورگه که له دره وه ده بم، وا

هه ست ده کم که ده سال له ته مه نم دابه زیوه و به مانا ده

سال گه نجتیه ده مه وه.. ئیتر ده توانم میوانداری هه موو

که سیک بکه م، هه ر له ژن و پیاو و مندال، چی و چی

تریش! (بیده که نیت)

من ده ستوانم که میوانداری تازه لیک کی کتویش بکه م،

به لām له و کاته دا که با و گیتزه لوکه دامرکایتته وه و

کو تایی هات بیت و شه ویش به ره و کو تایی بروات و

مانگیش له ته واوی دره وشانه وه ی خۆیدا بیت و ئەوجاش

رووباره که ش ته نیا له ئیقاعی شه پوله کانی خۆیدا بیت،

ئاخ ئەو کاته ئینسان هه ست به وه ده کات که خودا چی بو

مرو ف دروست کردوه! ئای ئەوه چۆن به هه شتیکه!

(رووناکی له سه ر (تیری و دیستی) یه له یه کیک له

سووچه کان).

تیری: تۆ ده زانیت، که تۆ شیت بویت؟ تۆ ده زانیت

ئەو پیاوه چییه؟

دیستی: به لێ، له و باوه رده دام که من ده زانم ئەو پیاوه

چییه!

تیری: تۆ نازانیت، ئەو چییه، هیچ زانیاریه که نییبه،

نازانیت ئەو له کو تدا یه، به هیچ جۆریتک زانیاریت نییبه،

ته نانه ت که مترین زانیاریش، زانیاری!

دیستی: ئەو خانه دان و ره فتار جودایه، به که سیک

ده چیت که له جیهانیکی تره وه هات بیت، له جیهانیکی

میهره بان و دلوقانه وه، ئەو سبه ینی گول پیتشه که ش به من

ده کات!!

تیری: نا، نه خیر ناییت، شتی وا ناکات، نه فره ت،

ئای، نا، نه خیر، دووباره به نه فره ت بیت، شتی وا ناییت

و ناکریت.

دیستی: ئای خوښه ویسته ههژاره کهم، ئهوه چیه، نه خوښ کهوتیت؟ ئایه من تۆم تووشی بی ئومیدی کرد؟ ئا، تووشی بی هیواییم کردیت، به لّام له گهڵ ئهوه شدا هه میسه ههولم داوه که هاوسهریکی چاکی تۆم! هاوسهریکی باش! (چاو ده برنه یه کتری).

ئا وایه، له وانه یه ههر به گه یشتنمان بۆ ماله وه بکوژیت، تۆ پروات وایه که شتی وا بکهیت؟ پروات وایه که کۆتاییهک بۆ ئه مه دابنیت؟ تۆ باوه ر به وه ده کهیت که کۆتاییهک بۆ ئه مه هه بیت؟ باشه، باوه رده کهیت که تۆ دوای ئه وه ی له کۆتاییدا منت کوشت، ئیتر به و شیوه یه و ئاوا هه موو شتیک و هه موو یه کیک له گه لّ مندا ده مریت؟

تیری: ئیوه ههر هه مووتان ده مرن، تۆ و هه موو ئه وانه ی وه ک تۆن!

دیستی: تۆ چۆن ده توانیت ئه وه ئه نجام بدهیت؟ پیم بلّی.

تیری: زۆر ئاسایی و ئاسانه، ئیمه بۆ ئه و مه به سته ده بان رینگه مان هه یه، بۆ ئه و نه ده توانین ئیوه ههر هه مووتان به ئیشاره تیک بخنکین، یان ده توانین به ئیشاره تیکی تر ده سکی گسک، ئه و گسکانه ی که ده سکه کانیا ن درپژه بخه یه قوونی ههر یه کیکتانه وه ئاوا، یان ده توانین به ئیشاره تیک هه رچی شیر ی دایک له جیهاندا هه یه ههر هه مووی ژه هراوی بکه یه، که واته هه رچی به یه هه یه ده مریت، هه رچی به یه هه یه له جیهاندا بی ئه وه ی فریا بکه ون ده مه گلاوه که یان بکه نه وه ده مرن!!

دیستی: منیش هه زم به و که یف خو سه یه یه، ئه وه که یف خو شمان ده کات!

تیری: ئا، ئا وات لیدیت که هه زی پی بکه یه، به لّام من پیت نالیم کام رینگایه به کار دین، من ده مه وئ که تۆ ته نیا له رووه سیکسییه که وه ته و او تیر و ره حهت و ره حهت بو و ره حه تکر او بیت، باشتر بیلیم ده مه وئ، که ره سته به کار هینرا وه که هه رچییه ک بیت، بتوانیت تۆ تیر بکات!

دیستی: به لّام تۆ هیشتا منت خوښ ده ویت، ها؟

تیری: بی گومان، خو شم ده ویت، تۆ دایکی مندا له کانی.

دیستی: ئۆی، ئه ری باشه جیمی چی به سه ر هات؟ (رووناکی ده چپته سه ر فرید و شارلیت).

فرید: ده میکه!

شارلیت: ده میکه.

فرید: راست نییه؟

شارلیت: ئاها، به لّی، هه میسه ..!

فرید: ئه مرۆ زۆر جوانیت، هه روه ک هه میسه!

شارلیت: تۆش هه روه ها.

فرید: من؟ نا، من نا!

شارلیت: با، ئاخه ته ماشا! نا، نا.. ئاخه ئینسان چۆن

ئاوا ده لّیت!

فرید: مه به سته چیه له وه: ئینسان چۆن ئاوا

ده لّیت؟

شارلیت: ئه ها، مه به ستم له وه یه، تۆ هه ر جوانیت،

وه ک هه میسه!

فرید: به لّام من هه رگیز جوان نه بووم، به هیچ

شیوه یه ک.

شارلیت: نا، ئه وه راسته، ئه وه تۆ نیت، به هیچ

شیوه یه ک، من به سه قه تی سه م کرد، ئینسان چۆن ئاوا

ده لّیت؟

فرید: زمانی سه کردنی تۆ هه میسه سه خیفانه بوه!

شارلیت: به لّی، قیزه و نانه یه!

فرید: ئاهه نگه کهت به دلّه؟

شارلیت: سالانیتکه ئاههنگی وا باش نه کراوه! (پشوو)

فرید: تۆ ده لّیت که گوایه پیاوه کهت مرد؟

شارلیت: چیه کهم؟

فرید: پیاوه کهت.

شارلیت: ئه ها، پیاوه کهم، ئه ها، به لّی، به لّی زۆر به

راستی، ئه و مرد!

فرید: ئه ی ماوه یه کی زۆر نه خوښ بوو، ها؟

شارلیت: ماوه یه کی کورت.

فرید: ئه ها! (پشوو) که واته زوو به زوو.

شارلیت: زوو به زوو، به لّی کورت و زوو به زوو!

(پشوو)

فرید: وا باشتره.

شارلیت: به راستی؟

فرید: من بیری لی ده که مه وه!

شارلیت: ئه ها، تیده گه م، به لّی. بۆ کی باشتره؟

(پشوو)

فرید: چی؟

شارلیت: تۆ گووت، وا باشتره، بۆ کی ئاوا باشتره؟

فرید: بۆ تۆ!!

شارلیت: پینده که نیت.

شارلیت: به لئی! باشه بۆ خوشبهختی نه تگوت که بۆ

ئهو، بۆ خۆی باشته.

فرید: نا، ده متوانی ئه وهش بلیم، بۆ ئه و خۆی باشته، مردنیتی زوو به زوویی، بئی گومان زۆر باشته له مردنیتی هیواش، دیاره که سیتی تیگه یشتووش ههر وا ده لیت.

شارلیت: نا...!! (پشو)

فرید: تۆ ئیستاش ههر جوانیت!

شارلیت: ئه ها، له و باوه رده دام، شتییک له سه هر شه قامه که روویداوه!

فرید: چی؟

شارلیت: ئه ها، بروام وایه، شتییک له سه هر شه قامه که رووی داوه!

فرید: واز له شه قامه که بینه، شه قامه که بۆ ئیمه به جی بهینله!!

شارلیت: ئیمه کین؟!

فرید: تۆه، ته نیا ئیمه، تۆ چاک تیده گهیت!

فرید: ته ماشای ده کات.

شارلیت: ئای خویه، تۆ چۆن چۆنیت! نا، به راستی، تۆ هه موو ده مییک جوان ده رده که ویت، پیم نالیی تۆ چی ده که ویت، تۆ ریجیم ده که ویت؟ باشه، چۆن چۆنی خۆت کۆنترۆل ده که ویت؟ چۆن چۆنی ئه مه ده که ویت؟ چی له خۆت ده که ویت؟ من نازانم ئاوا، به م شپوهیه ئاوا له ش ساغ و ئاواش به ژن ریک و ریکویتییک نه ندامیت!

فرید: من ژیانیتی راست و پاک و بیگه رد ده ژیم.

(دۆگلاس و لیس ده رۆنه لایان).

شارلیت (به دۆگلاس) ئپوهش ئه وه ده که ن؟

دۆگلاس: چی؟

شارلیت: مه به ستم ئه وه یه فرید ده لیت، که ئه و ههر له بهر ئه وه یه ئاوا له ش ساغ و باش و ریک نه ندامه، له بهر ئه وه ی ئه و ژیانیتییک پاک و بیگه رد ده ژی، ئایه ئپوهش ههر ئاوهان؟

دۆگلاس: من ژیانیتیکی زۆر له راده به ده ر پاک ده گوزه ریم، راستییی که ی ههر به ته نیا کاریگه ری له سه ر ئه وه نه بووه که له ش ساغ و ریک نه ندام ببینریم و ده ریکه وم، به لکو کاریگه ریشی له سه ر ئه وه هه یه که خوشبهختیشی کردوم.

لیس: منیش ههروهه ها به وه خوشبه ختم، زۆر خوشبهخت!

دۆگلاس: من ئه گه ر خوشم جوان و ریکویتییک ده ر نه که وم؟

لیس: به لام تۆ ئه وه ده که ویت و جوان و باشیش ده رده که ویت، یان نا؟ با، باشه، ئه و باش دیته بهرچاو! ئه و باش و باش دیاره!، یان...؟

دۆگلاس: (قۆلی ده خاته سه ر هه ر دوو شان ی لیس)

ئیمه که هیشتا تازه به تازه و هاوسه رگیرمان کردبوو و فریشه هاوسه ر بووین، له خانوویه کی دوو ژوویدا ده ژیاين، من هین بووم (به پۆزه وه به پپوهیه) من، من نوتینر بووم، نوتینری بازرگانی، فرۆشیار بووم، ئه وه راستییی که یه، که من ئه وه بووم، ئینکاریش له وه ناکه م که سه فه رم به ملاوئه ولادا کردوو! ئه و راست نییه که وا نه بیت؟ به لئی، به ملاوئه ولادا سه فه رم کردوو، ئه وه ش ههر له بهر ئه وه بووه که ئه م (کچه بچکۆله یه) ی ئیره، دوانه یه کی بوو بوو! (پینده که نیت) ئیتر باوه ریکه ن، یان نا! ئاوا. دوانه، ده توانم پیتان بلیم که وای پپووست ده کرد ره نجیکی ئیجگار زۆر بده م، به لام ئه م کچه لیره، ئه م کچه بچووکه لیره، ده زانیت و ئپوهش ده زانن، ئه م کچه چی کرد؟ ههر به ته نیا و تاقی ته نیا ئه و دوانه یه ی پهروه رده کرد، هه موو شتییک ههر خۆی کردی و به ئه نجامی گه یاند، هه موو شتییک ههر خۆی بوو کاتیکیش که من له سه فه ره کانی ئه ملاو ئه و لام ده ها تمه وه، هه موو شتییک له ماله وه به پیرفیکت و به تیپتۆپی ده بینی! (دوانه که مان - دوو منداله که) رهنگ هه مامی له سه ر چه ریا و له ناو پیخه فدا، باش باش داپۆشرا بوون و له خه ویکی قسوولدا بوون، ژنه که شم جوان و رازاوه و خوارنه که شم له سه ر ته باخه که به ئاماده کراوی دانرابوو!

فرید: چه پله لی ددها

ههر له بهر ئه م هۆکارانه یه که ئیمه تا ئیستاش ههر به یه که وه یین! (ماچی کۆلی لیس ده کات). (رووناکی له ژوو ره که دا به ره و کزی ده چیت). (رووناکی نیو درزی ده رگا کراوه که به هیتتر ده بیت و دیته ناو ژوو ره که وه).

(رووناکی نیو درزی ده رگا کراوه که جینگۆرکی ده کات). (رووناکی له ژوو ره که دا ده که ویته سه ر تیری و دیستی و گافین و میلیسا و فرید و شارلیت و دۆگلاس و لیس).

تیری: راستیییه که هی هەر و ابووه، ئینسان خوازباری هەر شتییک بووبیت، توانیویه تی که به هۆی پوول و پاره ئەو شته به دەست بخات، هەر ئاوا بووه، به لām ئیستا ئەمەش کەم بووه تەوه و زۆر زۆر دەگمەن بووه و به دەگمەن پروودەدات، بۆ نمونە له پۆژانی وهک ئەمپۆدا و له م زەمانەدا، ئینسان زۆر به دەگمەن دەتوانیت لهوه دلتیابیت، که تاه به هۆی ئەو پوول و پارهییه وه که دەیدات، دەتوانیت خواستیکی خۆی به دیهینیت، بۆ نمونە تۆ دەست دەپیت بۆ جزانەکهت و پارەکه دەدەیت و دەشزانیت که به رانبهەر ئەو پارهییه چی وەردهگریت، به لām ئەوهی که تۆ وەریدهگریت، شتییکه که جارێک و دوایش جارێکی تر له ناو (خزمهتیکی هونەریدا) خۆی بهرجهسته کردووه. به زێر زاخاو دراوه، زێری له بهر کراوه، خزمهتیکی هونەری که به ئالتون کراوه، ئیتر ئاوا، هەر وهها له هه موو بواره کانی ژیانیشدا، ئیتر بهو شتیویه ئینسان له پیتشهوه بۆ دواوه و له تەوقی سه رهوه بۆ خوارهوه له نازونیعمهت هه لده کیشری، به لām نازونیعمهتیکی هونەری نازونیعمهتیکی ئەوهنده هونەری که تیبیدا ئینسان زۆرباش خزمهت دهکریت، ئەو کاتهش ئینسان نهک هەر زۆرباش خزمهت دهکریت، به لکو له خواردنیش و شتی دیکه ی لهو شتیویهش، وهک کلینیکیسیش و ههروهها، ههروهها دهرجه یهک دهبن، به لām ئیوه وا دهزانن، که هه موو ئەمانه زۆر جوان و نایاب و ههروهها زۆر باشن؟ وا نییه، به لām راستیییه که هی و به لکو ههروههاش راستیییه که هی نازونیعمهتیکی هونەری دهستکرده، ئاوا، به راستی ئا ئەم جوژه (نازنیعمهته) ئەمۆسفیرتیکی ئاوا ی له م یانه یه دا خولقاندووه، هه موو کپاره کانی له نازونیعمهتیکی هونەری دهستکرده نقووم کردووه، مه به ستم ئەو جوژه رووناکی و رووناکردنه وه یه یه، ئەو جوژه په نگانه یه، ئەو نه وعه موزیکه یه، که یانه که پیشکەشی دهکات، من دهرباره ی ئەم هارمۆنیه ته ی ئەم که شه گهرم و خرۆشاوه قسه دهکەم، که سییک نییه بتوانی دهنگییک له یانه که ماندا بهرز بکاتهوه، هه رگیز خه لکی لیتره که ریتییهک، یان کارتیکی قیزه ون ناکهن و هیچ سووکایه تییهک بهرچاو ناکه ویت و جینیوتیکیش بهرگوئی ناکه ویت، خوانه خواسته ئەگه ر شتیکی لهو جوژه رووی دا، ئەوه بچ ئەملاو ئەولا... ده یخه یه ناو هیلکه یه که وه و هیلکه که ش فری دەدینه ژیر پیتلیکانه کانه وه، ئیتر

کیشه نییه و ناشیبت!!

میلیسا: ریگام پی دهدهیت، که بیروورا و بیروبوچونه کانت به لمینم؟ (پشوو)

من ده مه وی به هەر هه مووتان بلیم، ئەو قسانه ی پیتش که مییک گوتران، من له گه ل هه موو ئەو قسانه دام و ده یانسه لمینم و دووپاتیشیان ده که مه وه، من له زۆریه ی زۆری یانه ی تینس و مه له وانگه کاندایه نام بووم، به لتی، له زۆریک له یانه ی تینس و مه له وانگه کاندایه ههروهها هه ندیک له برادره خۆشه ویسته کاتم لهو یانانه دا ناسیوه، که ئیستا هه موویان مردوون، یهک به یهکی ئەو برادرانه ی که من هه مبوون، یان بینیومن، مردوون، هه موویان مردوون، یهک به یهکیان، سکالاشم تۆمار نه کردووه، که سیکیان لی نه ماوه تەوه ته نیا که سیکیش، که واته لیتره دا پرسیاره که ئەوه یه: ئا ئەم شتانه بوچی باش بوون؟ یانه کانی تینس و مه له وانگه بۆچی باشن بوچی؟ (پشوو)

به لām، به لām، ههروهها یانه کانیس مردوون و به هه قانیس مردوون. مه به ستم ئەوه یه، ئینسان ده بیت جیاوازییهک بکات، برادره کانم، هەر هه موویان ریگای گوشت خواردنیان گرتبووه بهر، راستیییه که هی منیش ریگای ترم پیشان نه دان، خو ئەوان هه رچۆنییک بیت برادەری من نه بوون! جارێ له گه ل نیوه یاندا هەر هه لم نه ده کرد، به لām یانه کان! یانه کان مردن! یانه ی تینس و مه له وانگه کان مردن. له بهر ئەوه ی پشتیان به هه ندیک بیروکه ی وهها سه یر به ستمبوو که بنه ماکانی ئەخلاقی به رپۆیه نه ده بردن، به لām یانه که ی ئیمه؟! یانه که ی ئیمه له ناو هه سستیکی ئەخلاقیییه وه هه لقولاوه، له ناو هوشیاریییه کی ئەخلاقیییه وه هه له اتووه و سیستمییکه له ریگای به هاکانی عه قلّه وه ئیلهامه کانی ده به خشیبت! ئەوهش، پیویسته ئەوهش بلیم، تۆکمهی و توندو تۆلییه که ی و به رپۆیکه خراوبوونه که ی و بناغه داکوتینه که ی، پارێزگاری لی دهکات! (چه پله)

گافین: به لتی، سه بارهت بهو ئەو شتانه ی که گوتن، من له راده به دهر خۆشحالم، (به ئەوانیتر) ئیوهش ههروهها، ها.. دلتیان؟

دۆگلاس: زۆرباش.

لیس: کاریگه ر بوو.

تیری: فانتازتش!!

فرید: تا بلتی له شونیی خۆیدا بوو.

شارلیت: راستودروست.

دیستی: با، به لئی. چه پله یه ک! ئیی، به لئی.

دوگلاس: به راستی زورباش.

گافین: به لئی، به راستی زورباش بوو، نه وهی که گووترا ده بویه بگوترايه، له ناههنگیکی ئاوا خووش و کومه لگایه کی هارمونییدا نه وهی نه م ئیواریه وترا، به راستی شتیکی مهزن و میژوویی بوو، من به پیویستی ده زانم که وهک خاوهن مال و ریکخه ری نه م ناههنگه، من زور به مه دلخووش و خوشبهخت بووم، جگه له وهش بئ هیچ چهن دوچوونیک ده بیته من، من بيم به نه ندایم یانه مه زنه که تان!

تیری: تو هه ئیستا و لیتره دا به نه ندایم وهرگیرایت، له نه مرۆوه و وهک نه ندایم شه رف. (پیکه نین و چه پله)

گافین: زور سپاست ده که م، ههروهک نه وهی بهر گویم کهوت، که دوو کهس له میوانه کافمان نه مرۆ ئیوارئ له هاتنیاندا بو ئیره تووشی کاره ساتی ئوتوموئیل هاتوون، زور به داخه وه م و ده مه وئ دلنیاشت بکه مه وه که کیشه ی له و جوړه و کیشه هاو تاکانیان له ماوه یه کی که مدا چاره سه ره ده کرین، ههروه ها با له نیوان خو شماندا بیت و له نیوان خو مان دهر نه چیت! نه مرۆ لای ئیواره، گورزیکی بچووی (راوه دوونان و هه لکو تانه سه رمالان) مان هه یه، به للام نه و گورزه راوه دوونان و پشکنینه زور به باشی به پیره ده چیت و کوتایی پی دیت، دواییش له ماوه یه کی کورتدا ده گه رینه وه شوین و ریگای ئاسایی خو تان، به هه ر حال نه وه شوینی مه به سستی ئیمه یه، نه مه ش حاله تیکی نورمال و ئاساییه، ئیمه نه م جوړه کارانه نه نجام ده ده یین، نه گه ر ئیوه بتانه ویت، ئیمه نه م جوړه کارانه نه نجام ده ده یین!! ئیمه نه وه ده که یین و هه موو شتیکی تریش که پیویست بکات، هه موو شتیکی که پیویست بیت له پیناوی نه وهی هه موو دامه زراوه بهرچاوه کانی نیشتمان و ولات ریوشوینی گونجاو بگرنه بهرو له سه ر سه کی دیاریکراوی خو یاندا ری بکه ن، تا کار و گوزهران و حه وان وهی هه یچ کام له هاو ولاتییه ئاساییه کان نه توانریت تیک بدریت و بشیونریت!! من سپاسی هه ر هه مووتان ده که م که ئیواره ی نه مرۆ بو ئیره ته شریفتان هینا و ناماده بوون، به راستی میوانیکی زور له دلا شیرین بوون، ته واو به نرخ بوو! (رووناکی له ژوو ره که دا دیت و ده چیت).

(رووناکی نیو ده رگا نیوه کراوه که به هیتره تر ده بیته،

ژوو ره که رووناک ده کاته وه).

(هه موو وهک (تارماییه کی مات و بی جوولته) وه ستاون. پیاو یک له ناو رووناکی ده رگا که وه ده رده که وئ، به للام له ناو چوارچیوهی ده رگا که دا ده وه ستن، ده ستیکی جلی نارپکوپینکی له به ردايه).

جیمی: هه ندئ جار شتیکی دیته بهر گویم، دواییش ده رواو نامینیت! به لئی من ناویکم هه یه، ناوم جیمییه، خه لکی ناویان ناوم جیمی، جیمی ناوی من بوو! هه ندیک جار شتیکی دیته بهر گویم، دوایی خاموش ده بیته، کاتیکیش که هه موو شتیکی خاموش ده بیته، گویم له لیدانئ دلم ده بیته. کاتیک که نه و دهنکه تو قینره دیته ناو گو تکانه وه، ئیتر گویم له هیچی تر نییه، ههروه ها نابیسستم، هه ناسه نادم، کویر ده بم! دواییش هه موو شتیکی ده چیته وه دوخی خاموشی، گویم له لیدانئ دل یک ده بیته، که له وان به لیدانئ دلی خه لکی تر بیت!

من چیم؟

هه ندیک جار ده رگایه ک به توندی به یه کدا ده دریت، گویم له دهنکه دهنکه، پاشانیش نامینیت، هه یچ دهنگیکی نامینیت، هه مووی نامینیت، هه موو شتیکی دیته وه یه ک و کونه بر ده بیته، بو هه تا هه تایه دیته وه یه ک و کونه بر ده بیته، نه و جا داده خریت، هه موو شتیکی داده خریت، بو نه به دییه ت داده خریت، ئیتر هه یچ نابینم، هه یچ، ئیتر من له ویدا داده نیشم و تاریکی راده مالم.

من تاریکیم هه یه، تاریکی له ناو ده مدایه، من له ویدا گسکی لی ده ده م، نه وه ته نیا شتیکی که هی من بیت و من شکی بهرم، نه و هی منه، نه و مو لکی منه، من گسکی لی ده ده م!

سه رچاوه:

* له کتیبی (Mondlicht und andere Stücke) له

نوسینی نارۆلد پینته ره وه رگراوه.

* ژماره ی کتیب (ISBN 3499227959) سالی ۲۰۰۵،

چاپی دووم.

* چاپخانه /

DEUTSCHLAND-Rowohlt Taschenbuch Verlag.